

Karel Funk

Zdraví nebezpečná uzdravení? - Dvojí jasnovid a dvojí magnetismus

Na Moravě žila byla jedna senzibilka čilá. Vlastně ještě žije, ale už moc nesenzibiluje. Byla vyhlášená široko daleko. Diagnostikovala i léčila. Zprvu se nemýlila. Časem ale při kontrolách pacientů a z jejich lékařských nálezů zjistila, že skoro polovina jejich diagnóz je chybná. Po dalším čase "neseděla" už většina diagnóz a nakonec nesouhlasily vůbec. Pořád ale měla v procesu "jasnovidného" rozeznávání chorob nebo virgulky či pendlu pocit zcela plné jistoty, tak jako zpočátku, když určovala správně. I klienti od ní odcházeli v domněnání, že už konečně vědí, co jim je. Na rozdíl od řady ostatních léčitelů si našťástí svou práci ověřovala a měla i dostatek svědomitosti a soudnosti, aby ji rázně ukončila.

A pak to začalo. Podivné jevy v domácnosti, které by se daly označit jako strašení, rodinné potíže, nezdary, nemoc stihala nemoc, životní pohoda skončila. Svět nižších astrálních bytostí, jehož pomoc zprvu bezděčně využívala a který jí zprvu snad správně napovídal diagnózy, si na ni dále činil vlastnické nároky a začal se mstít, když se chtěla vymanit. Žije se jí nyní těžko. Porozhlédněme se sami po léčitelských luzích a hájích. Napočítáme nadprůměrné procento předčasně skonavších léčitelů. Tyto nižší astrální sféry leckomu propůjčují některé neobvyklé schopnosti (laikům se často jeví jako "dar od Pána Boha"), ale je pak obtížné přerušit pouto jeho setrvačně působícího magnetismu.

Po Listopadu jako by se roztrhl pytel se senzibily. Působí od léčitelství až po čtení minulosti či budoucnosti jednotlivců i národů. Je jistě zajímavé číst si o nich či se s nimi setkat. Lechtá to naši zvědavost i touhu ohmatat si něco mimořádného, uspokojuje to i jakýsi náš "duchovní romantismus". Pravda, jsou mezi nimi i ti ryzí, kteří spolehlivé schopnosti správně a skromně považují za vedlejší výsledek své duchovní cesty. Jiní však trpí přehnanou sebejistotou, jakkoliv podepřenou určitými výsledky. Staví pak honem konstrukce malých soukromých pravd, nauk či pochybných teorií a návodů na spásu lidstva. Psycho-opraváři či odblokovávači snadno a rychle, vyhledávači škodlivých zón (přítelkyně si jich pozvala domů už šest, každý určil zóny jinde než ti druzí, takže teď nemá, chuděrka, jediný metr čtvereční bez zóny, kam by hlavu složila), vyhledávači nezvěstných (dělají sobě i psychotronice většinou jen ostudu, aspoň ti čeští), věštcí, kyvadlákáři co všechno vědí od pendlu či virgulky... Kdekerý uvádí datum katastrof či dokonce konce světa - ale kdo z nich předpověděl katastrofy v Asii? Nemám pocit, že by jejich výsledky někomu skutečně trvale pomohly. Sice občas léčitel zbaví potíží, přestěhování postele snad také, etikoterapeut dá třeba sebevědomější afirmaci, ale mezi tím vyvstaly nové a nové problémy a svízele, či spíš ty samé, jen v jiných okolnostech. Paní z okolí pomohl asi patnáctý senzibil od rakoviny, ale nezměnila svůj život a po čtvrt roce se zabila v autě. Některá předčasná uzdravení mohou být nejen zdravá, ale i životu nebezpečná.

Jsou tedy cesty za senzibily a léčiteli cestami ke zmírnění utrpení? A jdou oni sami cestou pokorné práce na svém zkvalitnění? Někteří ano, jiní to předstírají, mnozí ani to ne. Cesta mnohých je vydlážděná bankovkami. Což o to, jsou to většinou přívětiví, ba bodří lidé, ale svůj většinou úzce použitelný "jasnovid" užívají často izolovaně od nutného širšího poznání a kvalit. Vědí, ze které úrovně cosi čerpají? Znají svou duchovní cestu a poslání? (Objevení nějaké schopnosti ještě zdaleka nemusí být a nebývá "posláním".) Táhne se ve chvílích ztišení, zda a kdy smějí využívat své schopnosti? A čekají poctivě na odpověď? Usilují o bdělý a globální vhled či zasvěcení do duchovních zákonitostí a tajů? Usilují vědomě o sebeočistu, sebekritiku, sebeovládání? Není jejich pomoc jen předčasným vyvrácením ochranných kůlů, které měly snad nepohodlným tlakem chránit životní strom pacienta ještě nějaký čas před úhybem od rovného růstu? Mají tolik životních kvalit, zkušeností a opravdové lásky, aby s klientem probrali věc bez manipulace? Umí a chtějí si klást takovéto otázky a zodpovědně hledat odpověď, i kdyby měla znamenat vzdání se této činnosti? Záporné odpovědi by tu jistě převažovaly.

Atlantský jasnovid. Je jasnovid vždy projevem vyšších kvalit, jak se laici často domnívají? Podívejme se, co o dvojím typu jasnozření přináší duchovní věda. Rozlišení původu a úrovně jasnovidu zde má totiž zásadní význam a z následujícího úhlu pohledu spadne řadě senzibilů ona gloriola výjimečnosti.

Než člověk sestupem do hmoty ztratil původní dětsky nevědomou spiritualitu, měl schopnost takzvaného starého atlantského jasnozření. Esoterně se nazývá měsíční. To bylo přirozené v dobách Atlantidy i ještě v dávné Indii či Egyptě. Při tomto jakoby ztlumeném, bezděčném vidění nepůsobí vědomé Já, neplní svou bdělou funkci. Sebekontrola, kontrolní činnost Já není přítomna. Zření se nezúčastňují všechny lotosové listy (energetické okruhy či

proudy nadsmyslových orgánů). Toto vidění je vyvoláno pouze nevyvinutou částí čakr a není tedy závislé na jejich plném propracování lidskými kvalitami. Ty k němu nejsou zapotřebí. Jinak řečeno - je to jakési jasnozření naslepo, bez rozeznání zdroje informace a bez jejího moudrého zařazení. Výsledek proto může být ovlivněn i astrálními dvojníky zemřelých, astrálními elementály, bytostmi nižší astrální úrovně, podvědomím senzibila apod. Pro dávné lidstvo to bylo přirozené, dnes jsme však ve vývoji dál a máme být bdělejší a zodpovědnější a co bylo v pořádku v tehdejší dětské věku lidstva, je dnes zaostalostí ve vývoji. Takové vidění je dnes stavem zaostalým, atavismem po dávném lidském vývoji, kdy člověk nežil ještě plně ve svém Já, ale jen jaksi snově, ztlumeně. Tento starý způsob jasnozření se ještě bezděčně zachoval některým jedincům, jejichž vývoj se opozdil. Je-li dnes uplatňován, neumožňuje příjemci správné rozlišení, zařazení ani použití informací. Totéž platí i o mediumitě, kdy se médium stává kořistí nižších duchů a astrálních dvojníků a jejich bludů, někdy dokonce zlomyslností.

Nestačí tedy být jen jasnovidným, je nutno být ještě na určitém stupni zasvěcení, chce-li někdo skutečně pomáhat. Dnes to není samozřejmě ani obvyklé. Ve starých dobách nebylo bdělé rozlišení duchovních bytostí či dějů nijak zvlášť důležité. Nebezpečí omylu ve starých esoterních školách bylo nepatrné. Dnes, kdy lidstvo sestoupilo do materialismu a kdy je naše podvědomí silně znečištěno a zchaotizováno, je možnost omylu mnohonásobně větší. Proto pro bezpečnou interpretaci a použití jasnovidně získaných informací je třeba vysoké morální čistoty a esoterního zasvěcení. Pohnutky k jasnovidnému získávání informací i činnost jasnovidných orgánů musí být vyvolány a vedeny zasvěcením. Protože obsah pouhého jasnozření může být zkreslený či klamně vykládán, musí fungovat jasné, moudré a odpovědné posouzení a zařazení přijatého obsahu. To je vzácnější a náročnější než jasnovidnost sama. Mnozí, kdo mají nějaké mimořádné schopnosti, se musí velmi dlouho učit a zrát, aby s nimi dokázali zacházet lépe, nežli třeba malé děti s chemickými sloučeninami. Většinou je výsledkem vývojového zrání právě vzdání se takovýchto "slepých" schopností.

V roce 1970 mne známí poslali k jasnovidce, věšticí z karet a koule. Byla rutinně laskavá, bez skutečné srdečnosti. K mému překvapení mi předpověděla přesně to, po čem jsem toužil. Mimo jiné, že pojedou do Egypta a uvnitř pyramidy dosáhnou "nejvyššího Poznání". Byl to cíl úměrný mé tehdejší nezralosti. Domníval jsem se mylně, že existuje jakési konečné "nejvyšší Poznání" a s egocentricky humpoláckou chtivostí jsem se po jeho dosažení tehdy pachtil. Po čase jsem pochopil, že nejen mně, ale i jiným předpověděla, že se stane přesně to, po čem klient toužil. Do Egypta jsem nejel. Poznání, alespoň dle mé tehdejší představy o něm, jsem nedosáhl. Neviděla tedy ona jasnovidka do budoucnosti, ale jen do přání klienta. Byla to bezděčná podvodnice, jasnovidka naslepo.

Nový způsob jasnozření, odpovídající dnešnímu stupni vývoje, lze čerpat ze sil, které byly do duchovní substance Země vzářeny Kristem. Do ducha Země tehdy natrvalo vplynulo jeho impulsem to, co bylo dříve jen v kosmu. Byl to základ pro nové, sluneční jasnozření. Není odráženo z neznámého zdroje, ale je slunečně jasné. S přílivem slunečních sil Kristových, sil otevřeného nebe, které vtiskují člověku pevné vědomí Já, mělo lidstvo úplně pozbyť atlantského, tzv. měsíčního jasnovidění. Rozvoji vědomého lidského života mocně napomohlo, že lidské duchovní Já mohlo být posíleno splnutím s Kristem jako základem nadsmyslové aury Země. V duchovním řízení lidstva se postupným rozvíjením Kristova impulsu objevil zejména od středověku souběžně s novým jasnozřením nový prvek. Byl to prvek pravé moderní esoteriky, zejména v podstatě rosikrucianství a jeho nejmodernějšího vyústění v duchovní vědu, založenou Rudolfem Steinerem. Vývojovým podmínkám dneška je adekvátní Kristův podnět jako hybný prvek také pro nadsmyslové zření. Přesto však lidstvo jako celek je teprve na počátku porozumění vyšším duchovním schopnostem skrze Kristův princip.

Skutečný jasnovidce se sám vmýšlí a vciťuje do duchovních bytostí, úrovní a sil, povznáší se k nim, spojuje se s nimi, aniž by ztrácel své individuální myšlení a kontrolu intelektem. Ví, na jaké úrovni právě je. Čím lépe má vyvinuté lotosy, tedy čím je člověkem propracovanějším, ušlechtlejším, čistším, soucitnějším, tím je jeho sluneční jasnozření dokonalejší. Vědomí takového jasnovidce je umocněno a zbystrěno vysokou bdělostí jeho zčistěného myšlení. Vnímá nejen tou částí lotosů, která je potřebná pro temné atlantské zření, ale i dalšími lotosovými plátky, tedy pokud možno celými lotosy. Jeho čakry se pak pravidelně rytmicky vysunují ze svých ložisek, otáčejí se a září. Při tom jasnovidce prožívá duchovní život v nadsmyslových světech a toto poznání pak přijímá orgány astrálního a éterického těla - lotosy. K vyššímu poznávání umí ztlumit osobní city a ukáznit myšlenky, které jsou však na strážní nade vším, co se děje uvnitř jeho struktur. Takový příjemce nehmotných sdělení se neopájí pohledem na své výsledky, neinzeruje se, nepředvádí se před žáky či pacienty, neprofituje z takto získaných informací podle svých

osobních egoistických záměrů a představ, protože je vymýtil. Takových je samozřejmě menšina. A jak to souvisí s léčením?

Spolehlivě léčit může jen vývojově zralý a ušlechtilý léčitel, který se s vědomím Krista v sobě sklání i k tíži pacientova života. Jsou však i další možnosti poznání léčitele, např. jak je schopen si řešit osobní záležitosti, jak jedná s bližními, dokonce i jak je zdravý jeho pes. A snad i podle toho, jak odvádí daň státu z peněz od pacienta, pokud se léčitelstvím živí. Jinak by měl léčit zdarma. Pacient, který si váží svého zdraví, si návštěvy bude i tak vážit. Lékař, zabývající se holistickou medicínou a homeopatií dr. Jan Miklánek soudí podle praxe, že jen 1 % léčitelů dokáže skutečně pomoci. Dává i jinou, poněkud humornou ale exaktní radu, jak podrobit zkoušce suverénního senzibila. Předložit mu třicet druhů hub, většinou jedovatých, v práškovém stavu, zabalených do igelitových sáčků. Poté trvat na tom, aby svou senzibilskou schopností rozeznal jedlé a jedovaté, a z těch jedlých aby si před námi připravil pokrm a snědl.

Ale i na nás záleží. I když je informace, třeba o diagnóze správná, není k ničemu, neumožníme-li ji zapojit do takového niterného okolí, které obsahuje i naši pokoru vůči nemoci, ba její přijetí jako vyšší podnět k našemu vývoji, ze kterého pak jako květ vypučí dětsky radostně představování si zdraví pro sebe i pro druhé.

Živočišný magnetismus používá většina léčitelů. Tímto tělesným, osobním magnetismem se však přenáší i výrony astrálního těla léčitele, stopy jeho nesprávných vztahů, pudů, případně i chorob. Ono vyzařování z rukou tedy není "dar od Boha", máme ho mnozí, jen si ho neuvědomujeme. Zasahuje-li do struktur pacientů někdo, do nemá zvládnutou například závislost na alkoholu, kouření, nevázané sexualitě, na slávě či penězích, dělá víc škody než užítku a to i tehdy, přináší-li jeho zásahy krátkodobé zlepšení od jednotlivých potíží. Může to být i léčitel navenek přívětivý ba zbožný, nezapomeňme, že mnohé ctnosti lze přesvědčivě předstírat, imitovat.

Sférický magnetismus přichází jako výsledek celoživotní sebeočistné a sebevýchovné práce, směřování k Bohu a k pomoci bližním. Jen ten, kdo dokáže své ruce sepnout k hluboké modlitbě, je dokáže pak vztáhnout i k žehnání. Kdo je prozářen láskou k ideálům, k Bohu a ke všemu stvořenému, dokáže své srdce otevřít také vlivům duchovních úrovní, je správným příjemcem nezkaleného sférického magnetismu - prány. Ta se soustřeďuje v solárním plexu a z něho se line a tryská jako z živoucího slunce. Tyto vlivy jsou tím blahodárnější a mocnější, čím vyšší je rovina sfér, s nimiž je léčitel či mystik spojen. Takový člověk pak zaměřuje svou činnost na otevření stále vyšších duchovních světů ne inzerovanými metodami, ale pokornými projitím zkouškami života, žitou láskou k Bohu, kterou současně vyzařuje jako životadárné záření na pacienta, na své bližní či kam je zapotřebí. Efekt takového léčebného působení je mocný, dynamizuje naše latentní duchovní síly, prozařuje naše těla, duši i ducha. Léčí, ve spolupráci s pacientem, kořen nemoci (takto léčili jen nemnozí, např. J. Zezulka či J. Prouza. Ne nadarmo si J. Zezulka koncem života posteskl, že nemá žádného následovatele). Každý tah prosvícených rukou těchto léčitelů vyzařuje a zanechává aurické výrony na všem, čeho se dotknou, ba může posilovat a prozařovat i pohledem, hojit bolesti duše i těla svou řečí. Léčení sférickými silami harmonizuje nejprve duševní síly, čímž je navozeno správné naladění pro uzdravení. Působí na překonání disharmonie, smutku či strachu, které bývají tím nejúrodnějším podhoubím pro bujení chorob. Myšlení a cítění (astrální tělo) se hojí a naplňují teplem a světlem. Kdo je pro tyto síly vnímavý, může prožívat rajskou blaženost, vědomí vnitřní rovnováhy a posvátný vnitřní mír, který dává vzklíčit a růst víře a naději na uzdravení. Zároveň je v této atmosféře také snazší hledání původu nemoci v chybném citovém nebo mentálním životě, v povahových vadách. Poznání nutnosti sebeočisty a sebenápravy jsou nejúčinnější pomocí v léčebném procesu a zárukou jeho trvalého výsledku.

Proto je pravý léčitel do jisté míry i zasvěcenec a předává klientovi síly, aby on sám se odhodlal ke změně svého života. I zde platí, že k těmto stupňům lze dospět ne přes mnohoslibné brožurky nebo rychlokurzy, ale jen dlouhodobou, poctivou, pokornou, trpělivou, tichou, zodpovědnou a laskavou duchovní cestou k Bohu a skrze Něho i k lidem. Nic jiného není hodno hledání, nic jiného není trvale hojivé a spásné.